

DOMINGO XI DEL TIEMPO ORDINARIO (Ciclo A)

El evangelio empieza pidiéndonos que sintonicemos con Jesús, que nos fijemos en la mirada de Jesús, en los sentimientos que eso que ve despiertan en su corazón. “Al ver Jesús a las muchedumbres, se compadecía de ellas, porque estaban extenuadas y abandonadas, como ovejas sin pastor”.

El reino de Dios es una irrupción de gracia y de vida que comienza ya en nuestra existencia actual. Por eso Jesús nos invita a dirigirnos al Padre, a confiar en su Providencia, a pedir trabajadores. A continuación Jesús se pone en acción, y empieza llamando a sus 12 trabajadores primeros, que a su vez llamarán y enseñarán a otros.

El signo más claro de que el reino está cerca, es precisamente esta corriente de vida que comienza a abrirse paso en la tierra. «Id y proclamad que el reino de los cielos está cerca. Curad enfermos, resucitad muertos, limpiad leprosos, arrojad demonios». Hoy más que nunca deberíamos escuchar los creyentes la invitación de Jesús a poner esa nueva vida en la sociedad.

Se está abriendo un abismo inquietante entre el progreso técnico y nuestro desarrollo espiritual. Se diría que el hombre no tiene fuerza espiritual para animar y dar sentido a su incesante progreso. Los resultados son palpables. A bastantes se les ve empobrecidos por su dinero y por las cosas que creen poseer. El cansancio de la vida y el aburrimiento se apoderan de muchos. La «contaminación interior» está ensuciando lo mejor de no pocas personas. Hay hombres que viven perdidos, sin poder encontrar un sentido a su vida. Hay personas que viven corriendo, sumergidas en una nerviosa e intensa actividad, vaciándose por dentro, sin saber exactamente lo que quieren.

¿No estamos de nuevo ante hombres y mujeres «enfermos» que necesitan ser curados, «muertos» que necesitan resurrección, «poseídos» que esperan ser liberados de tantos demonios que les impiden vivir como seres humanos? Hay personas que, en el fondo, quieren volver a vivir. Quieren curarse y resucitar. Volver a reír y disfrutar de la vida, enfrentarse a sus vidas de cada día con alegría.

Y solo hay un camino: aprender a amar. Y aprender de nuevo cosas que exige el amor y que no están muy de moda: confiar en Dios, sencillez, acogida, amistad, atención gratuita al otro, fidelidad... Entre nosotros sigue faltando el amor. Alguien lo tiene que despertar. A los hombres de hoy no los va a salvar ni el confort, ni la electrónica, ni la salud, ni la buena forma física, ni la dieta equilibrada... sino el amor. Si acogemos a Cristo en nuestra vida, si nos acercamos a la confesión y a la Eucaristía, si dejamos que penetre en nosotros esa fuerza con que Dios nos ama y nos renueva, viviremos la vida y contagiaremos amor. Quizá por lo contrario comunicamos tan poco. Se nos ha dado gratis y gratis lo regalamos de muchas maneras a quienes encontramos en nuestro camino.

Pidámoslo a la Virgen María y a San José.

11-та НЕДІЛЯ ЗА ЗВИЧАЙНИМ ЧАСОМ (Цикл А)

Євангеліє починається з прохання налаштуватися на Ісуса, звернути увагу на Його погляд, на почуття, які Він пробуджує у своєму серці від побаченого. "Побачивши народ, Ісус змилосердився над ним, бо він був виснажений і покинутий, як вівці, що не мають пастиря".

Царство Боже - це спалах благодаті і життя, який починається вже в нашому теперішньому існуванні. Саме тому Ісус запрошує нас звернутися до Отця, довіритися Його Провидінню, просити робітників. Потім Ісус переходить до дії і починає з того, що кличе своїх 12 перших робітників, які, в свою чергу, будуть кликати і навчати інших.

Найяскравішим знаком того, що Царство вже близько, є саме цей життєвий потік, який починає пробиватися на землі. "Ідіть і проповідуйте, що наблизилося Царство Небесне. Хворих зціляйте, мертвих воскрешайте, прокажених очищайте, бісів виганяйте". Сьогодні, як ніколи, ми, віруючі, повинні прислухатися до запрошення Ісуса нести це нове життя в суспільство.

Між технічним прогресом і нашим духовним розвитком відкривається тривожна прірва. Здається, що людина не має духовної сили, щоб оживити і надати сенс своєму невпинному прогресу. Результати відчутні. Чимало людей збідніли через свої гроші та речі, якими, як їм здається, вони володіють. Багатьох охоплює втома від життя і нудьга. "Внутрішнє забруднення" затьмарює найкраще в багатьох людях. Є люди, які живуть розгублено, не в змозі знайти сенс свого життя. Є люди, які живуть на бігу, занурені в нервову та інтенсивну діяльність, спустошуючи себе зсередини, не знаючи точно, чого вони хочуть.

Чи не стикаємося ми знову з "хворими" чоловіками і жінками, які потребують лікування, "мертвими", які потребують воскресіння, "одержимими", які чекають звільнення від безлічі демонів, які заважають їм жити по-людськи? Є люди, які в глибині душі хочуть знову жити. Вони хочуть вилікуватися і воскреснути. Вони хочуть знову сміятися і радіти життю, з радістю дивитися в очі своєму повсякденному життю.

І для цього є лише один спосіб: навчитися любити. І заново навчитися речей, яких вимагає любов і які не дуже модні: довіри до Бога, простоти, гостинності, дружби, безкорисливої уваги до інших, вірності... Любові ще бракує серед нас. Її треба розбудити. Хтось повинен її пробудити. Сьогоднішню людину не врятують ні комфорт, ні електроніка, ні здоров'я, ні фітнес, ні збалансоване харчування... а тільки любов. Якщо ми приймемо Христа у своє життя, якщо ми підійдемо до сповіді та Євхаристії, якщо ми дозволимо силі, з якою Бог любить і оновлює нас, проникнути в нас, ми будемо жити і поширювати любов. Можливо, навпаки, ми так мало спілкуємося. Вона дана нам безкоштовно, і ми багато в чому віддаємо її безкоштовно тим, кого зустрічаємо на своєму шляху.

Просімо про це Діву Марію і святого Йосифа.